

Det skal ikke være nogen hemmelighed, at Kristeligt Folkeparti, lige siden Christianiadebatterne begyndte i Folketinget, har ønsket en afvikling af Christiania, og det ønsker vi faktisk stadig.

Vi mener, at lovgivningen skal gælde i hele riget og altså også på Christiania. Derfor havde det rigtige for os at se været, at regeringen og regeringspartierne og Dansk Folkeparti i dag havde fremsat et forslag til vedtagelse, som faktisk byggede på, at Christiania skal afvikles – det kan ikke lade sig gøre i morgen – men at man i hvert fald stablede en plan for afvikling på benehne, så det kunne ske på en ansvarlig måde.

For det sidste er faktisk også Kristeligt Folkeparti magtpåliggende. Man kan selvfølgelig ikke fra den ene dag til den anden sætte bulldozere ind. Der er mennesker, der skal genhuses, og der er også nogle problemer, der skal løses af samfundet, fordi Christiania på mange måder også er et symptom på nogle problemer, som kræver løsning, men hvor løsningen for Kristeligt Folkeparti ikke er en lovliggørelse af det ulovlige, sådan som det skete med Christianiloven i 1989.

Som sagt synes vi, at det er et slapt forslag til vedtagelse, som VKO har fremsat. I særdeleshed synes jeg, det virker helt utroligt, at man kan sige, at regeringen opfordres til at sikre, at politiindsatsen fastholdes eller forøges med henblik på yderligere normalisering af politiets indsats på Christiania. Med den retorik, partierne hidtil har fremført, skulle man dog have troet, at man i det mindste kunne sige, at politiindsatsen skulle forøges netop med henblik på at komme kriminaliteten og ikke mindst hashsalget til livs på Christiania.

Kl. 16.15

Så det er helt forunderligt at opleve, at man kan fremsætte et forslag til vedtagelse, hvori man siger, at politiindsatsen bare skal fastholdes eller forøges. Jeg må tage det som et udtryk for, at regeringen erkender, at politiet er så presset med hensyn til ressourcer, at man end ikke i dag i debatten kan give tilsagn om, at politiindsatsen vil blive forøget med henblik på at målrette bekæmpelse af kriminalitet, og det synes jeg er slapt.

Lad mig afslutningsvis understrege, at vi fra Kristeligt Folkepartis side mener, at der bestemt i vores samfund skal være plads til folk, der ønsker at leve anderledes, folk, der ønsker at vægte nogle andre værdier end dem, som folk måske

mest gør i vores samfund, men det kan sagtens ske inden for det, der er lovens rammer.

Derfor afviser vi fortsat at stemme for forslaget i Folketinget, som i virkeligheden bygger på den forudsætning, at man lovliggør det ulovlige. Det mener vi også at regeringspartierne og Dansk Folkepartis forslag til vedtagelse gør i dag, og derfor kan vi ikke stemme for det, men vil undlade at stemme, når det kommer til afstemning.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Jeg har et spørgsmål til hr. Jann Sjursen, nemlig om hr. Jann Sjursen er i stand til at give et svar på den der underlige borgerlige position blandt de andre borgerlige partier, hvor man retorisk dels fremstår udadvendt som voldsomt handlekraftig, sådan rigtig ramboagtigt, og så laver man i virkeligheden noget, som handlingsmæssigt er utrolig slapt og ender med at sige, at Dansk Folkeparti accepterer Christiania. Det er jo på den måde en historisk dag.

Hvad kan det skyldes? Skyldes det efter hr. Jann Sjursens opfattelse et behov for, at de borgerlige i dag viser kampduelighed, fordi det måske i andre sammenhænge har knebet lidt med at udvise kampduelighed? Er det det der særegne behov for at profilere sig, vi er vidne til? Eller er det i virkeligheden en udtalt accept af, at Christiania løser nogle problemer, som man bare ikke kan komme til at udtale, fordi det så vil give problemer i forhold til den der voldsomme dramatiske handlekraft, man samtidig vil udstråle.

Kan hr. Jann Sjursen give en god analyse af, hvorfor vi oplever, synes jeg, det fuldstændige paradoks i debatten i dag?

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Jeg er meget glad for, at hr. Villy Søvndal tillægger mig utrolig store analytiske evner, det takker jeg for. På mange måder er vi jo sådan set enige i analysen. Det er et kæmpe paradoks, vi oplever i dag: nyheden om at Dansk Folkeparti reelt går ind for den nuværende Christianialovgivning med det vedtagelsesforslag, der bliver fremsat her, og så regeringspartierne, der falder fuldstændig bovlamme ned i forhold til, hvad der er sagt, ikke mindst før valget, om, hvad der skulle ske med Christiania.

På trods af den store tillid, som hr. Villy Søvndal har til mine evner udi det analytiske, synes jeg måske alligevel ikke, at jeg er den rette til at